

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/48/2014
Identifikačné číslo spisu:	5808010689
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5808010689.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému D. B. pre spolupáchateľstvo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 20, § 183 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. augusta 2014 v Bratislave dovolanie obvineného D. B. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Potockého, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom na ul. Mydlárskej 19 v Žiline, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. júla 2013 sp. zn. 1 To 70/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 5. februára 2013 sp. zn. 4 T 259/2008 bol obvinený D. B. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 20, § 183 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a spolupáchateľstva prečinu výtržníctva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.3.2008 v čase po 22.00 hodine v bare v Penzióne v L. č. XXX, okres Tvrdošín, E. D. opakovane udieral J. Z. otvorenou dlaňou do tváre a následne mu už E. D. a D. B. neumožnili z baru odísť, U. U. im priniesol k stolu lopatu a čierne igelitové vrečko, E. D. a D. B. prinútili J. Z. vyjsť von a nastúpiť do vozidla VOLKSWAGEN PASSAT, ev. č. V., ktorého majiteľom je D. B., v aute mu na hlavu niektorý z nich navliekol čierny igelitový sáčok, odviezli poškodeného do blízkosti mosta pri Poľnohospodárskom družstve v obci Habovka, kde J. Z. prikázali z vozidla vystúpiť a ísť do poľa, tam ho spoločne opakovane udierali a kopali do rôznych častí tela, pričom použili aj drevenú násadu na lopatu, keď už poškodený nejavil známky života nechali ho ležať na zemi a odišli preč, čím spôsobili J. Z., nar. XX.X.XXXX zlomeninu líčne-čelustného komplexu vľavo s posunom kostných úlomkov, zlomeninu nosových kostí bez posunu kostných úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, tržnozmliaždenú ranu horného viečka vpravo, pomliaždenie a podkožné krvné výrony oboch očnicových oblastí, mnohopočetné pomliaždenia a odreniny kože tváre, pomliaždenie hrudníka obojstranne s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 7 až 8 týždňov.

Za to bol obvinenému D. B. podľa § 183 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu bol obvinený D. B. zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

O odvolaní obvineného D. B. (odvolanie proti tomuto rozsudku podali všetci obvinení), bolo vo vzťahu k obvinenému D. B. rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 30. júla 2013 sp. zn. 1 To 70/2013 tak, že bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinený D. B. podal proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré oprel o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní podrobne rozoberal skutkový dej a dôkazy, ktoré boli vykonané a čo podľa neho bolo nimi preukázané, pričom poukazoval na rozpory medzi výpoveďami obvinených navzájom a medzi ich výpoveďami a výpoveďou poškodeného a namietal, že neboli vykonané všetky potrebné dôkazy, ktorými by sa preukázali okolnosti skutkového deja, predovšetkým kto viedol motorové vozidlo, že to bol on a vedľa neho sedel poškodený, kto sedel za poškodeným, že to bol obvinený E. D. a kto natiahol igelitové vrecko na hlavu poškodeného, ako aj to, kto a ako udieral poškodeného palicou a kto mu spôsobil zranenie. Toto malo byť podľa neho zistené rekonštrukciou, ktorú ako dôkaz navrhol vykonať v základnom konaní, ale nebolo mu vyhovené.

Ďalej obvinený namietal správnosť skutkového zistenia, pokiaľ išlo o následok činu. Tvrdil, že nešlo u poškodeného o dlhší čas trvajúcu poruchu zdravia, lebo nebol po dobu najmenej 42 kalendárnych dní závažne obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Argumentoval tým, že odborné vyjadrenie, ktoré vo veci vypracoval MUDr. Ján Jelenčík, nie je objektívnym dôkazom o zdravotnom stave poškodeného J. Z.. Poukázal pritom na rozdielne odborné vyjadrenie MUDr. Františka Hrbáňa, ktoré je diametrálne odlišné od toho, ktoré pre potreby trestného konania podal MUDr. Ján Jelenčík a uviedol, že za tej situácie mal byť do konania pribratý kontrolný znalec.

Obvinený namietal, že obžaloba i odsudzujúci rozsudok boli postavené výlučne na výpovedi poškodeného, bez akýchkoľvek ďalších dôkazov, pričom poškodený už na štvrtý deň po incidente žil obvyklým spôsobom života a oddával sa alkoholu v miestnom bare, ako pred incidentom.

Zo súhrnu týchto argumentov obvinený odvodzoval porušenie jeho práva na obhajobu, keď nebolo jeho návrhom na vykonanie dôkazov vyhovené a tiež to, že skutok nebol správne právne kvalifikovaný, lebo ťažká ujma na zdraví, ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 183 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., nebola náležite preukázaná.

Obvinený uviedol, že z opatrnosti namieta aj výšku uloženého trestu v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov, pretože sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený, viedol usporiadaný život, má rodinu a maloleté dieťa, je zamestnaný a ľutuje toho, čo sa stalo, pričom poškodenému sa aj ospravedlnil. Preto by, podľa neho, prichádzal do úvahy aj postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obvinený sa preto v rámci dovolania domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline i rozsudkom Okresného súdu Námestovo v neprospech obvineného D. B. v ustanoveniach § 2 ods. 10 a § 2 ods. 12 Tr. por. a aby po zrušení oboch rozsudkov a vrátení veci súdu prvého stupňa bolo dokazovanie doplnené o rekonštrukciu a znalecké dokazovanie buď znalcom MUDr. Františkom Hrbáňom alebo iným znalcom z odboru zdravotníctva.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril náместník okresného prokurátora v Námestove a uviedol v ňom, že v priebehu celého trestného konania nedošlo k porušeniu práva obvineného D. B. na obhajobu a toto právo bez prekážok uplatňoval až do vynesenia druhostupňového rozsudku. Skutočnosti uvádzané obvineným preto, podľa neho, nespĺňajú dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ ide o druhý dovolací dôvod, prokurátor poukázal na to, že obvinený sa jednoznačne domáha zmeny opisu skutkového deja, ako ho ustálili súdy prvého a druhého stupňa, čo však zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa, a preto navrhol, aby dovolanie obvineného D. B. bolo podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného D. B. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zisťuje, že obvinený v dovolaní síce deklaruje existenciu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por., v skutočnosti však obsah dovolania v celej argumentácii obvineného je mimo týchto dovolacích dôvodov.

Žiadny z týchto dovolacích dôvodov nie je v predmetnom prípade naplnený.

Je vecou prvostupňového a druhostupňového súdu posúdiť, ktoré dôkazy budú považovať za postačujúce na preukázanie skutkového stavu. Nevyhovenie niektorým návrhom obvineného na doplnenie dokazovania nemožno považovať za zásadné porušenie práva na obhajobu. To sa týka aj otázky dokazovania existencie okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby. Ide predovšetkým o skutkovú záležitosť zisťovania následku konania obvinených a ktorý z nich sa akou mierou na ňom podieľal. To bolo ustálené rozsudkom súdu prvého stupňa, s ktorého závermi sa druhostupňový súd stotožnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, na tom nemôže nič meniť, nemôže to dokonca ani skúmať, lebo by to bolo v rozpore so znením poslednej vety ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Je vecou súdov nižších stupňov na základe zistených okolností prípadu a nazhromaždených dôkazov vyhodnotiť, či je potrebné ďalším znaleckým dokazovaním preverovať už existujúce dôkazy a ak súdy nižšieho stupňa dospeli k záveru, že dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa sú postačujúce na zodpovedanie relevantných právnych záverov, nemôže im dovolací súd nariaďovať doplnenie dokazovania.

Podotknúť treba, že samotný skutok, uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, vykazuje všetky znaky spolupáchateľstva toho zločinu a prečinu, z ktorých bol obvinený D. B. uznaný za vinného.

K doplňujúcej dovolacej námietke obvineného vo vzťahu k uloženému trestu treba poznamenať, že dovolacím súdom nebolo zistené porušenie hmotnoprávnych predpisov pri ukladaní trestu. Samotná výška uloženého trestu v intenciách zákonom ustanovenej trestnej sadzby nie je dovolacím dôvodom a dovolacím dôvodom nie je ani nepoužitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ako sa domnieval obvinený, že toto ustanovenie malo byť v jeho prípade použité.

Keďže dovolacie dôvody, o ktoré obvinený D. B. oprel svoje dovolanie, neboli zistené, Najvyšší súd

Slovenskej republiky jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.